

מ"ת 22385/11/20 - זוהר אוחנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 22385-11-20 מדינת ישראל נ' אוחנה(עציר) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

מבקש זוהר אוחנה

נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש נתון במעצר בשל כתב אישום שהוגש נגדו המייחס לו שורת עבירות מרמה. בהחלטתי מיום 22.11.20 ציינתי כי בשל ריבוי מעשי המרמה; מהותם; והתנהגות המבקש, קיימת עילת מעצר בעצימות גבוהה. לגופו של עניין ציינתי כי חלופת המעצר שהוצעה אינה תואמת את מידת הסיכון הנשקף מהמבקש ומשכך הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים.

2. על החלטה זו הגיש המבקש ערר. בית המשפט המחוזי ציין כי מדובר בעבירות שניתן לבצען גם ממקום מעצר בית ואף באיזוק וכן הטעים כי "מי המתחזה לאחר ועושה לכאורה מרמה כלפי הציבור, תקופה לא מבוטלת, אל יצפה כי יינתן בו אמון, ודאי שלא בקלות". לגופו של עניין ציין בית המשפט המחוזי כי ראוי לקבל תסקיר מעצר בעניינו של המבקש על רקע העבר הלא מכביד; העובדה שלא נשללה אפשרות לעשות שימוש בחלופת מעצר; עיכוב מסוים בהעברת חומרי החקירה; והעובדה שההליך צפוי להיות ארוך. צוין כי ככל ששירות המבחן ימליץ על שחרור לחלופה שונה מזו שהוצעה, ניתן יהיה לפנות בבקשה לעיון חוזר.

3. בסופו של דבר, לא נערך תסקיר בשל כך שלא היה בידי המבקש להציע חלופה שונה ומשכך הוא נותר במעצר.

4. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה טוען המבקש כי הוא נתון במעצר תקופה בת כשישה חודשים וכי כתב האישום כולל 221 עדים ועד היום נשמעו ארבעה בלבד. צוין כי בית המשפט הדן בתיק העיקרי היה נכון לקבוע מועדים קרובים אך המשיבה ביקשה שלא לעשות כן על מנת לאפשר לפרקליט חדש ללמוד את התיק. לאור כך טען המבקש כי הוא צפוי לשהות עוד תקופה ארוכה במעצר מבלי שההליך יתקדם וכי התרופה למצב קשה זה היא שחרורו בתנאים שיבטיחו את התייצבותו למשפט. המבקש הדגיש שאין בידו להציע חלופת מעצר כלשהי.

5. המשיבה טענה כי מדובר בתיק מורכב ובו חומר חקירה רב ועל כן נדרשה שהות מה כדי לאפשר לפרקליט חדש ללמוד את התיק. נטען כי מסוכנותו של המבקש היא בעוצמה גבוהה והיא לא פחתה ומשכך אין מקום לשקול חלופה בעניינו, לא כל שכן שחרור ללא כל פיקוח ותנאי. לגופו של עניין טענה המשיבה כי בתיק קבועות שלוש ישיבות

הוכחות ונקודת הזמן הנכונה לבחינת קצב התקדמות ההליך היא במועד הקבוע בחוק לדיון בבית המשפט העליון. לאור כך, ביקשה המשיבה לדחות הבקשה.

6. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ראיתי לדחות הבקשה. אכן, המבקש נתון במעצר תקופה לא מבוטלת ונראה שיש בסיס לטיעון בדבר התמשכותו הצפויה של ההליך. מדובר בכתב אישום המחזיק 221 עדים ועד כה נשמעו ארבעה בלבד. בתיק קבועות שלוש ישיבות בחודשים 6-7/21 ובנתונים אלו, כאמור, סיומו של ההליך אינו צפוי בזמן הקרוב. בעניין זה קבעה הפסיקה קבעה כי:

"אכן, ככלל, סוגיית התמשכותו הצפויה של ההליך אינה נמנית בין השיקולים לצורך בחינת מעצרו של נאשם עד תום ההליכים, ועל בית המשפט להידרש לה בתום תשעת החודשים הקבועים בסעיף 61 לחוק המעצרים (בש"פ 8331/05 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 והאסמכתאות שם (7.9.2005) (להלן: עניין גבאי)). עם זאת, כפי שצוין בעניין גבאי 'במקרים מתאימים תיתכן טענה שיש להביא שיקול זה במניין השיקולים אותם על בית המשפט לשקול במכלול, בבואו להכריע בבקשה למעצר עד תום ההליכים' " (בש"פ 3543/15 מדינת ישראל נ' חיים כהן (8.6.2015)); וראו גם בש"פ 1750/13 נור אלצנע נ' מדינת ישראל (13.3.2013)

7. על רקע השיקולים שפורטו בהחלטת המעצר, בה ציינתי כי אני נכון לבחון חלופת מעצר ראווה, ועל רקע הדברים שציין בית המשפט המחוזי בערר, סבור אני כי סוגיית התמשכותו הצפויה של ההליך, היא שיקול שיש להביאו בחשבון לצורך בחינת בקשתו של המבקש לשחררו. ואולם, על רקע המסוכנות הממשית כפי שצוין בהחלטות קודמות בנושא, אינני סבור שנקודת האיזון נוטה בשלב זה לעבר שינוי כה דרסטי עד כדי שחרור בתנאים שיבטיחו התייצבות למשפט בלבד, היינו שחרור ללא כל פיקוח. בקשה זו אינה מתיישבת כלל ועיקר עם הקביעה בדבר מסוכנותו של המבקש ואין כל אפשרות לקבלה.

8. משכך, הבקשה נדחית. עם זאת, ככל שיהא בידי המבקש להציע חלופת מעצר שיש בכוחה להתמודד עם מסוכנותו, יוכל להגיש בקשה והיא תידון לגופה.

9. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"א, 13 מאי 2021, בהעדר הצדדים.